

Михаела Маринова - Сладка грешка

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Не е ли време да спрем
да се лъжем в тази любов.
Белязваш ме трайно, знам защо
ти си карма в моя живот.

Като малките деца се влюбихме така
внезапно не разбрахме кога.
Дали заблуда е това, а може би лъжа
какво си ти за мен
ти си моята сладка грешка.

[Припев:]

Опитвам да бягам, но се връщам към теб
на прага съм вече, но оставам.
Не спирам да мисля
и да питам за теб, за теб, за теб, за теб.
Дори да избягам все към теб ме влече
създадени сме да бъдем двама.
Не спирам да мисля
и да питам за теб, за теб, за теб, за теб.

Виждам, че си объркан и по всичко личи
колко малко ти трябва да бъда в мислите ти.
Да проникна в ума ти за мен ще е лесно,
но дали ще мога там да съм вечно.

Как случи се това, живота ни събра
внезапно не разбрахме кога.
Дали заблуда е това, а може би лъжа
какво си ти за мен
ти си моята сладка грешка.

[Припев:]

Опитвам да бягам, но се връщам към теб
на прага съм вече, но оставам.
Не спирам да мисля
и да питам за теб, за теб, за теб, за теб.
Дори да избягам все към теб ме влече
създадени сме да бъдем двама.
Не спирам да мисля
и да питам за теб, за теб, за теб, за теб.

Побърквам се само от мисълта за теб
навсякъде търся твоя силует.
Питам се до кога ще се измъчвам така
сила имам, но странно не мога да спра.
И всеки път щом погледна в твоите очи,
истината намирам в тях дори и да боли.

[Припев]